

AVIZ

referitor la proiectul de Hotărâre privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 8 ianuarie 2022, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID - 19

Analizând proiectul de Hotărâre privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 8 ianuarie 2022, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID - 19, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.2 din 05.01.2022 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D5/05.01.2022,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată, și al art.46 alin.(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de hotărâre, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de hotărâre are ca obiect de reglementare prelungirea cu 30 de zile, începând cu data de 8 ianuarie 2022, a stării de alertă pe teritoriul României instituită prin Hotărârea Guvernului nr.394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID - 19, cu modificările și completările ulterioare, prelungită prin Hotărârea Guvernului nr.476/2020, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.553/2020, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.668/2020,

cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.782/2020, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.856/2020, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.967/2020, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.1065/2020, prin Hotărârea Guvernului nr.3/2021, prin Hotărârea Guvernului nr.35/2021, prin Hotărârea Guvernului nr.293/2021, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.432/2021, prin Hotărârea Guvernului nr.531/2021, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.636/2021, cu modificările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.730/2021, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.826/2021, prin Hotărârea Guvernului nr.932/2021, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.1090/2021, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr.1183/2021, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin Hotărârea Guvernului nr.1242/2021.

De asemenea, se stabilesc măsurile care se aplică pe această perioadă pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. La **art.3**, soluția legislativă propusă trebuie corelată cu ipoteza juridică din cuprinsul art.7¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei, aprobată cu completări prin Legea nr.20/2020, cu completările ulterioare, potrivit căruia „se împuternicește secretarul de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sau înlocuitorul legal al acestuia să dispună prin ordin orice măsuri necesare pentru prevenirea și combaterea efectelor, inclusiv stabilirea unor zone de carantină, restricții temporare de circulație, precum și măsuri de evacuare, care sunt obligatorii pentru toate instituțiile publice centrale și locale”. Avem în vedere faptul că ar trebui menționat și înlocuitorul legal al secretarului de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ca posibil emitent al ordinului la care se face referire în text.

4. La **art.5**, formularea „*își mențin aplicabilitatea în măsura în care dispozițiile acestora nu contravin măsurilor stabilite în anexele nr.1-3 la prezenta hotărâre*” nu întrunește condițiile necesare de previzibilitate și accesibilitate și trebuie reanalizată.

Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, precizăm că expresia „la prezenta hotărâre”, din partea finală a textului, trebuie eliminată.

5. La **anexa nr.1**, la **art.1**, semnalăm că nu sunt respectate prevederile art.49 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Dacă textul unui articol sau alineat conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor alfabetului*”. Prin urmare, în cazul enumerărilor identificate cu cifre, propunem marcarea acestora cu litere ale alfabetului, în acest caz fiind necesară revederea, în tot cuprinsul anexei, a normelor de trimitere la respectivele enumerări.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din cadrul proiectului.

La **art.2 pct.2**, sintagma „*în funcție de contextul epidemiologic existent la nivel local*” nu este suficient de previzibilă. Sugerăm reformularea textului, pentru a se stabili criterii în funcție de care se apreciază „contextul epidemiologic”.

6. La **art.1 din anexa nr.2**, semnalăm că instituirea obligației ca măștile de protecție să fie numai cele „de tip medical sau FFP2” nu întrunește cerințele de claritate, previzibilitate și accesibilitate ale normelor juridice, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale în domeniu.

Astfel, referirea generică la măști de protecție „de tip medical sau FFP2”, fără a se indica actul normativ care stabilește caracteristicile pe care trebuie să le îndeplinească o mască de protecție pentru a intra în această categorie, precum și modalitatea practică prin care se poate stabili că o mască de protecție face parte din această categorie, conferă caracter imprecis și neclar reglementării.

Pe cale de consecință, destinatarul normei este pus în situația de a nu putea avea siguranța că și-a îndeplinit respectiva obligație, fiind posibil să suporte aplicarea unor sancțiuni chiar dacă nu a avut intenția de a nu o respecta.

În plus, neclaritatea normei împiedică și constatarea, de către persoanele competente, a nerespectării acestei obligații.

În acest sens, pe lângă lipsa pregătirii de specialitate în domeniul medical, nici agentul constatat nu dispune de criterii obiective pe baza cărora să poată stabili că o mască este sau nu este „de tip medical sau FFP2”. În aceste condiții, o astfel de reglementare neclară poate conduce la abuzuri în aplicarea sancțiunilor contravenționale.

Neclaritatea normei are consecințe negative și asupra posibilității judecării plângerilor împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor, întrucât face imposibilă dovedirea, în fața instanței, a nerespectării obligației de a purta o mască de protecție „de tip medical sau FFP2”.

Pe de altă parte, nu se înțelege care va fi situația unei persoane sancționate pentru purtarea unei măști de protecție de alt tip decât „de tip medical sau FFP2” de la momentul aplicării sancțiunii până la momentul la care ar putea să-și procure o astfel de mască de protecție. Avem în vedere faptul că, în această situație, pe traseul spre locuință sau spre o unitate care comercializează măști „de tip medical sau FFP2” ar fi posibilă aplicarea din nou a unei sancțiuni, de către alt/alți agent constatați, cu consecința încălcării principiului *non bis in idem*, precum și a principiului proporționalității sancțiunii contravenționale.

Menționăm și faptul că utilizarea, fără explicitare, a abrevierii „FFP2” este contrară dispozițiilor art.37 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicitare în text, la prima folosire*”.

Se impune, de aceea, reanalizarea normei propuse pentru **art.1 din anexa nr.2**, sub toate aceste aspecte.

7. Reglementările propuse pentru **art.4 alin.(1) din anexa nr.2** au ca obiect stabilirea condiționării participării la anumite evenimente sportive sau culturale ori a prezenței în anumite spații publice, prevăzute în cuprinsul mai multor dispoziții din anexa nr.3, de îndeplinirea anumitor cerințe privind starea de sănătate sau de prezentarea dovezii vaccinării ori a testării. Instituirea unei astfel de soluții legislative, care nu este limitată doar la desfășurarea unor evenimente pilot/test, este susceptibilă de a încălca principiul egalității în drepturi, consacrat de dispozițiile art.16 alin.(1) din Constituție, potrivit cărora cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Precizăm că principiul egalității în fața legii și interzicerea discriminării sunt consacrate și de art.14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și de art.20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Menționăm că, așa cum instanța de contencios constituțional a subliniat în Decizia nr.244/2021, *„potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr.86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.207 din 31 martie 2003, Decizia nr.476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.599 din 11 iulie 2006, Decizia nr.573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.363 din 25 mai 2011, Decizia nr.366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.644 din 2 septembrie 2014). Așadar, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Curtea a constatat că, potrivit jurisprudenței sale, discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept (Decizia Curții Constituționale nr.62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.470 din 11 iulie 2012, Decizia nr.164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr.681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.889 din 8 decembrie 2014). În schimb, privilegiul se definește ca un avantaj sau o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane; în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu*

echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat”.

Este necesară, de aceea, reevaluarea măsurilor propuse, pentru respectarea principiului egalității în drepturi.

Menționăm că **Nota de fundamentare** trebuie să cuprindă precizări referitoare la motivarea științifică a acestor măsuri, prin indicarea rezultatelor studiilor sau cercetărilor care au condus la stabilirea eficacității lor, fiind necesară completarea corespunzătoare a acesteia. Precizăm că, potrivit art.5 alin.(2) lit.d) din Legea nr.55/2020, care este indicat drept temei al instituirii măsurilor, acestea trebuie să reprezinte *măsuri de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor*. Prin urmare, în Nota de fundamentare trebuie precizate în mod expres elementele care conduc la concluzia că măsurile instituite intră în categoria celor prevăzute la art.5 alin.(2) lit.d).

În acest context este de analizat dacă măsurile propuse pot fi instituite printr-o hotărâre a Guvernului.

Distinct de observațiile anterioare, referitor la **art.12 alin.(4) din anexa nr.3**, la care se face trimitere în cuprinsul **art.4 alin.(1) din anexa nr.(2)**, în ceea ce privește condiționarea accesului persoanelor în incinta instituțiilor publice centrale și locale, regiilor autonome și operatorilor economici cu capital public, cu excepțiile prevăzute de text, de prezentarea unor dovezi referitoare la starea de sănătate, la vaccinare sau la rezultatul unor teste, semnalăm că o astfel de reglementare trebuie să aibă în vedere faptul că restrângerea exercitării unor drepturi și libertăți fundamentale consacrate de Constituție, nu poate fi realizată decât prin lege, cu respectarea dispozițiilor art.53 din Legea fundamentală.

Menționăm că, în jurisprudența sa constantă Curtea Constituțională a statuat că *„afectarea/restrângerea drepturilor sau libertăților fundamentale nu se poate realiza decât prin lege, ca act formal al Parlamentului”* (Decizia nr.157/2020).

Precizăm că, în forma propusă prin proiect este restrânsă exercitarea **dreptul fundamental de petiționare**, consacrat de art.51 din Constituție.

Totodată, în funcție de situațiile concrete, reglementarea propusă este susceptibilă de a afecta și alte drepturi și libertăți fundamentale a căror exercitare depinde de accesul în incinta

instituțiilor publice sau de obținerea unui răspuns din partea respectivelor instituții la anumite solicitări.

Precizăm că reglementarea din **art.12 alin.(8)**, referitoare la instituirea unor excepții, nu este de natură să acopere toate aceste situații, întrucât, prin modul de redactare, textul restrânge aplicabilitatea dispoziției de excepție, care este de strictă interpretare și aplicare, numai la „situații urgente” referitoare la eliberarea unor documente de către instituțiile publice.

Prin urmare, este necesară reanalizarea soluțiilor legislative sub toate aceste aspecte.

Sub rezerva observațiilor de mai sus, la textul propus pentru **art.4 alin.(1) din anexa nr.2**, semnalăm că, pentru asigurarea unei reglementări complete și previzibile în ceea ce privește semnificația noțiunii de „schemă completă de vaccinare”, norma din cuprinsul **lit.a)** trebuie fie să prevadă în mod expres definiția acestei noțiuni, fie să facă trimitere la **actul normativ** prin care sunt stabilite criteriile potrivit cărora respectiva „schemă de vaccinare” este considerată a fi „completă”.

În plus, expresia „art.6 pct.1-4” ar trebui înlocuită cu sintagma „art.6 pct.1-5”, întrucât art.6 pct.5 din anexa nr.3 prevede, de asemenea, aplicarea măsurilor prevăzute la pct.1-4 ale articolului.

8. La art.4 alin.(2) din anexa nr.2, întrucât nu toți organizatorii/operatorii economici care desfășoară activități potrivit anexei nr.3 sunt operatori de date cu caracter personal în sensul dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), norma propusă trebuie reanalizată, sub aspectul respectării prevederilor obligatorii ale acestui act juridic al Uniunii Europene. Avem în vedere faptul că, prin scanarea codului QR se accesează date cu caracter personal.

Observația este valabilă și pentru **art.14 alin.(2) din anexa nr.3**.

9. La anexa nr.3 formulăm următoarele observații și propuneri:

9.1. Având în vedere faptul că la art.5 din prezentul proiect de hotărâre se prevede că „**Actele emise pentru punerea în executare a Hotărârii Guvernului nr.394/2020 ...**, a Hotărârii nr.476/2020..., a Hotărârii Guvernului nr.553/2020 ..., a Hotărârii Guvernului nr.668/2020 ..., a Hotărârii Guvernului nr.782/2020 ..., a Hotărârii

Guvernului nr.967/2020 ..., a Hotărârii Guvernului nr.1065/2020, a Hotărârii Guvernului nr.3/2021 ..., a Hotărârii Guvernului nr.35/2021, a Hotărârii Guvernului nr.293/2021 ..., a Hotărârii Guvernului nr.432/2021..., a Hotărârii Guvernului nr.531/2021..., a Hotărârii Guvernului nr.636/2021..., a Hotărârii Guvernului nr.730/2021..., a Hotărârii Guvernului nr.826/2021, a Hotărârii Guvernului nr.932/2021..., a Hotărârii Guvernului nr.1090/2021..., a Hotărârii Guvernului nr. 1183/2021, cu modificările și completările ulterioare, și a Hotărârii Guvernului nr. 1242/2021” **își mențin aplicabilitatea** în măsura în care dispozițiile acestora nu contravin măsurilor stabilite în anexele nr.1-3 la prezenta hotărâre”, pentru un spor de previzibilitate și accesibilitate a reglementării s-ar putea avea în vedere soluția ca toate trimiterile la **ordinele emise** de autoritățile publice centrale competente să se refere în mod expres la respectivele acte normative, prin indicarea tuturor datelor de identificare ale acestora, respectiv **numărul, anul, titlul acestora și intervențiile legislative** ulterioare.

9.2. La **art.1 pct.1**, deoarece regulile de tehnică legislativă nu recomandă folosirea parantezelor, este necesar a se renunța la prezentarea unor explicații prin utilizarea acestora, observație valabilă pentru toate situațiile similare.

9.3. La **art.1 pct.2**, pentru precizie normativă, propunem indicarea articolelor incidente din Legea nr.69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

9.4. La **art.1 pct.4**, semnalăm că, spre deosebire de norma din cuprinsul art.1 din anexa nr.2, nu se prevede necesitatea ca masca de protecție să facă parte dintr-o anumită categorie. Precizăm însă că nu ar fi suficientă o prevedere similară celei propuse la art.1 din anexa nr.2, referitoare la masca de protecție „de tip medical sau FFP2” fiind valabile observațiile referitoare la neîndeplinirea criteriilor de claritate, previzibilitate și accesibilitate ale unei astfel de reglementări.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru **toate normele din cuprinsul anexei nr.3** care fac referire la „masca de protecție”.

9.5. La **art.1 pct.11 și 12**, semnalăm că referirea generică la „respectarea normelor de protecție sanitară” nu asigură respectarea cerințelor de claritate, accesibilitate și previzibilitate, din redactarea propusă neînțelegându-se care anume „norme de protecție sanitară” sunt avute în vedere.

Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea textelor.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art.1 pct.17**, cu referire la expresia „cu respectarea regulilor de protecție sanitară”, pentru **art.7 alin.(3) și art.12 alin.(9)**, referitor la expresia „cu respectarea normelor de protecție sanitară”.

9.6. La **art.1 pct.18**, în ceea ce privește instituirea măsurii purtării măștii de protecție, precizăm că, potrivit art.13 lit.a) din Legea nr.55/2020, cu modificările și completările ulterioare, **instituirea acestei măsuri se face prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului afacerilor interne**, și nu prin hotărâre a Guvernului. Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea corespunzătoare a textului, întrucât, în redactarea propusă, acesta nu face referire la un astfel de ordin.

9.7. La **art.6 pct.5**, textul trebuie reanalizat sub aspectul utilizării, în acest context, a noțiunii de „spațiu public **închis**”.

9.8. La **art.10 pct.1**, sintagma „ministrului educației, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse” se va reda sub forma „ministrului educației și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse”.

9.9. La **art.12 alin.(2)**, soluția referitoare la impunerea unor ore exacte pentru începerea activității **tuturor entităților publice și private** este contrară dispozițiilor art.21 din Legea nr.55/2020, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „pe durata stării de alertă, prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, cu un număr mai mare de 50 de salariați, organizează programul de lucru astfel încât personalul să fie împărțit în grupe care să înceapă, respectiv să termine activitatea la o diferență de cel puțin o oră”.

Prin urmare, este necesară reanalizarea și reformularea corespunzătoare a normei, în acord cu dispoziția din Legea nr.55/2020, întrucât prin hotărâre a Guvernului nu se pot stabili reglementări derogatorii.

Precizăm, în plus, că o astfel de soluție legislativă este contrară principiului ierarhiei actelor normative.

Avem în vedere faptul că stabilirea orei de începere a activității nu se poate face decât în condițiile stabilite de actele normative care reglementează organizarea și funcționarea respectivelor entități, neputându-se institui derogări prin hotărâre a Guvernului.

Astfel, cu titlul de exemplu, precizăm că, potrivit art.139 și 140 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judecătorească, aspectele referitoare la organizarea administrativă a instanțelor și, respectiv, a parchetelor, se stabilesc prin Regulamentele de ordine interioară aprobate de Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii.

În cazul celorlalte instituții și autorități publice, programul de lucru este stabilit, de regulă, prin regulamentul de organizare al entităților, în condițiile prevăzute de actele normative cu putere de lege, astfel încât nu s-ar putea institui alte reglementări prin hotărâre a Guvernului.

Totodată, potrivit dispozițiilor Codului muncii, programul de lucru este un element al contractului de muncă, astfel încât nu ar putea fi stabilit sau modificat decât în condițiile acestui act normativ, și nu prin hotărâre a Guvernului.

9.10. Norma propusă pentru **art.12 alin.(3)** nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate, întrucât nu prevede în mod expres cum anume ar urma să se „țină cont”, pentru organizarea activității la locul de muncă, de „gradul de vaccinare al angajaților de la acel loc de muncă” sau de „numărul de angajați aflați în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 180-a zi ulterioară confirmării infectării cu virusul SARS-CoV-2”.

Menționăm că, pe lângă cerința clarității, reglementarea propusă trebuie să aibă în vedere și respectarea principiului egalității în drepturi, consacrat de dispozițiile art.16 alin.(1) din Constituție, potrivit cărora cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

9.11. Pe lângă observațiile de la punctele anterioare din aviz, la **art.12 alin.(4)**, semnalăm că modalitatea de reglementare a excepțiilor de la regula privind condiționarea accesului persoanelor în incintele instituțiilor publice centrale și locale, regiilor autonome și operatorilor economici cu capital public nu întrunește cerințele de claritate și previzibilitate specifice normelor juridice.

Astfel, necesitatea referirii la „procedurile contravenționale” nu este clară, ținând seama de faptul că domeniul constatării

contravențiilor și aplicării sancțiunilor poate fi calificat, în mod generic, drept o „procedură administrativă”, iar soluționarea căilor de atac aparține „procedurii judiciare”.

În plus, din exprimarea defectuoasă potrivit căreia excepția este aplicabilă participanților „în cadrul procedurilor judiciare, disciplinare, contravenționale, administrativ-jurisdicționale și a celor administrative din motive de ordine și siguranță publică” s-ar putea înțelege că restrângerea sferei procedurilor la cele care au legătură cu ordinea și siguranța publică vizează toate procedurile la care face referire textul, **inclusiv procedurile judiciare**, constituind astfel o restrângere a dreptului privind accesul liber la justiție.

Prin urmare, textul trebuie să prevadă în mod expres că accesul persoanelor în incinta instanțelor de judecată și a parchetelor este liber pentru toate activitățile desfășurate de acestea.

Totodată, din referirea generică la „proceduri administrative” nu rezultă care anume proceduri sunt avute în vedere de text, norma fiind lipsită de previzibilitate. Observația este valabilă și în ceea ce privește precizarea referitoare la natura respectivelor proceduri, respectiv „ordinea și siguranța publică”, astfel încât din text nu se poate stabili care sunt respectivele proceduri administrative.

Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea corespunzătoare a textului, sub toate aspectele semnalate prin aviz.

9.12. La **art.14 alin.(2)**, sintagma „Organizatorii/Operatorii economici” se va redacta sub forma „Organizatorii și operatorii economici”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr.15/5.01.2022